

Lansering av Fafo-rapport: "Efforts to ensure girls' rights and equality in Norwegian development cooperation". I regi av Plan International Norge.

Kulturhuset i Oslo, 16. Februar – 09.00 – 10.30.

Kjell Erik Øye, avtroppende generalsekretær i Plan Norge, ønsket velkommen og nevnte at det var tre grunner til at denne rapporten var så viktig. For det første var det Bærekraftsmålene hvor likestilling var satt på dagsorden som eget punkt (punkt 5) men også fordi det går igjen i alle 17 punkt. Andre grunnen var at likestilling og kvinners rettigheter har hatt tilbakegang i samfunnsøkonomien i enkelte land og den tredje grunnen var ikke minst #Metoo – kampanjen som har rast over hele verden. I hvert fall i den vestlige verden hvor kvinner allerede er nokså ressurssterke. Det må jo bare bety at de er ekstra sårbare i utviklingsland. Plan ønsker en ny strategi for seg som inneholder mer likestillingsperspektiv.

Siv Meisingset, kommunikasjonssjef i Plan Norge refererte til at det har vært en femdobling av utdanning for kvinner i tidsrommet 2011 – 2016. Men er det en helhetlig handlingsplan. Kommer kvinner ut i jobb?

Forfatterne av rapporten Anne Hatløy og Tone Sommerfelt ga oss en oversikt over funnene i rapporten. Se hele rapporten [her](#).

De foretok en overordnet karlegging og konklusjonen var at Norge har 80 % forbedringspotensiale når det gjelder likestilling. Det gis støtte til jenters utdanning i bistandsland i hvert fall til ut ungdomsskole. Norge er sterkt inne i det globale fondet: Education cannot wait. Norge gir 600 millioner årlig til helseprosjekter, men kvinner og likestilling er ikke nevnt i næringslivssatsningen. Det er ikke bare utdanning som hjelper, det må være en kobling mellom utdanning og jobbmulighet.

Vår nye utviklingsminister, Nicolai Astrup, lovet handlingsplaner som alle inkluderte kvinner og utdanning. Han la også vekt på utdanning og helse, men også at han ville samarbeide med Barne- og likestillingsminister Helleland i bistandsprosjekter og det var jo et godt tegn. Han lovet å bli bedre i alle prosjekter på likestilling og kvinners rettigheter.

Generalsekretær i Fokus, Gro Lindstad, roste Plan for sin innsats og sa samtidig at man måtte slutte å snakke om 50 % av verdens befolkning som sårbare. Hun mente regjeringens bistandsarbeid var for tradisjonell. Det handler bare om likestilling, utdanning og helse. Men ikke satsningen på klima, økonomisk vekst og næringsliv i de samme landene. Hun sa også at utdanningen måtte føre til jobbmuligheter. Man måtte slutte å gi symaskiner til kvinnene og lastebiler til mennene.

Til slutt var det generalsekretær Tove Vang i Redd Barna som slapp til, og i tillegg til å nevne noen eksempler var hun stort sett enig med de foregående talerne og alle var veldig glad for at rapporten var laget.

Dagen ble avsluttet med en debatt hvor alle talerne var i panelet. Debatten ble ledet av politisk medarbeider i Plan: Trude Riis Hansen. Her fikk utviklingsministeren sagt at Norge allerede er store på dette området, og også et foregangsland pga alt arbeidet vi har gjort på hjemmebane. Tove Vang mener at Norge må tenke mer helhetlig. Ta seg av

hele lokalsamfunnet ikke bare konsentrere seg om likestilling og kvinners rettigheter. Hun nevnte et eksempel fra Bangladesh hvor man hadde forsket på hva som hjalp for å hindre barneekteskap. Det triste var at de som fikk gratis matolje klarte å holde jentene sine unna ekteskap til de var 18, men de som fikk utdanning i hva som var riktig klarte det ikke. Man må tenke utenfor boksen.

Sitat Kjell Erik Øye: "For at kvinner skal få mer makt må menn gi fra seg makt. Ingen gir fra seg makt frivillig!"

Spørsmålene fra salen var heller perifere og lite relevante, men panelet svarte godt for seg, og konklusjonen var at alle kan bli bedre, ikke minst for å nå Bærekraftsmålene!